

Warszawa, dnia 11 października 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 966/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

Sędziowie: SO Anita Jarząbek - Bocian (spr.)

SO Ludmiła Tułaczko

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Renata Szczegot

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 11 października 2017 r. w Warszawie

sprawy K. Ś., syna H. i T., ur. (...) w P.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 12 maja 2017 r. sygn. akt II K 869/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adw. E. K. w kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę skazanego z urzędu w instancji odwoławczej w tym podatek VAT.

SSO Anita Jarząbek - Bocian SSO Jacek Matusik SSO Ludmiła Tułaczko

Sygn. akt VI Ka 966/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygn. akt II K 869/16 w dniu 12 maja 2017 roku wydał wobec K. Ś. wyrok łączny, w którym połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami jednostkowymi w sprawach o sygn. akt II K 449/14, VI K 783/14(a nie jak błędnie wskazał VI K 783/13), II K 1162/14 oraz II K 603/16 i wymierzył mu – na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk - karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Ponadto orzekł wobec skazanego łączny środek karny 10 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 53 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. poprzez niezastosowanie przy wymiarze kary zasady absorpcji oraz naruszenie przepisów postępowania poprzez naruszenie zasad obiektywizmu oraz swobodnej oceny dowodów i nierozważenie w sposób wszechstronny wszystkich okoliczności związanych z postawą i zachowaniem skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej na zasadzie absorpcji albo o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy skazanego, zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać wskazanemu Sądowi Rejonowemu jako sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Przed wydaniem zaskarżonego wyroku, w dniu 24 kwietnia 2017 roku został wobec K. Ś. wydany wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, który uprawomocnił się w dniu 2 maja 2017 roku, a który nie został wzięty pod uwagę przy orzekaniu kary łącznej przez Sąd Rejonowy w Legionowie. Oznacza to, że w sprawie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych, który niewątpliwie miał wpływ na treść orzeczenia albowiem także i ta kara podlegałaby połączeniu. Oczywistym jest przy tym, że ta sytuacja procesowa zaistniała bez winy Sądu I instancji gdyż w chwili orzekania w przedmiocie wyroku łącznego, Sąd ten nie mógł jeszcze wiedzieć o tym nowym skazaniu: nie zostało uwidocznione ani w danych o karalności, ani w opinii o skazanym. Nie zmienia to jednak rodzaju uchybienia i jego konsekwencji.

Trzeba także zwrócić uwagę, że kara roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie o sygn. akt II K 1162/14 została przez skazanego odbyta w całości z dniem 12 czerwca 2017 roku, a zgodnie z art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Dlatego też obecnie kara ta, jako nie podlegająca wykonaniu, nie może zostać połączona z innymi karami i objęta węzłem kary łącznej.

Z powyższych względów zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, albowiem Sąd ten wydał ostatni wyrok skazujący wobec K. Ś. (art. 569 § 1 kpk). O potrzebie wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym przemawiała zaś konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości. W toku bowiem ponownego rozpoznania sprawy niezbędnym będzie oprócz dołączenia rzeczonych akt sprawy III K 668/16, także przeprowadzenie dowodów z aktualnych: danych o karalności skazanego i opinii z zakładu karnego.

Na podstawie § 17 ust. 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801) orzeczono o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu wraz z podatkiem VAT zasądzając na jego rzecz kwotę 147,60 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

SSO Anita Jarząbek-Bocian	SSO Jacek Matusik	SSO Ludmiła Tułaczko
---------------------------	-------------------	----------------------